

U vucjem oku oganj

Stribog

Šumske vile ostaviše te,
Vjera nova oèarala te,
Božanstvo svoje ti napuštaš,
Duša tvoja prognana je!
Uz potoke gorske sada bježi,
Jer u noæi ovoj svetoj - metom postaješ.
Pod gustim granjem crnim,
Lanac tvoj sa križem nestaje,
Ti, što poput baklje svijetliš -
Koji u vuèjem oku oganj jesi...

Hramovi nesvjetlosti nièu,
Dok sjena tvoja hladna
Pod kamenim idolom iz davnina kleèi,
Pod njim rune mudrosti urezane -
Tako drevne su i tužne...

Snaga ognja Peruna neka srce grije ti,
Gdje vuk i sokol poganski gnjev pronose,
Zora ponosa i slave uskrsnuti æe,
Dok Bijela rasa na Irij pohodi, èasnoga duha
Ti, što poput baklje svijetliš -
Koji u vuèjem oku oganj jesi...